

Fatih Porsuk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.10.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

9 Nisan

Bir gemiden iniři bekliyor
Köhne bir limanda
Gemi kalkma saati;

Akreple yelkovan savaşının
Bittięi son nokta
Gün batımında

Pardösüsüne sarılmış
İnceden yağın yağmurda
Şapkasının altına saklanan
Okyanus yürekli 9 Nisan

Gölgeler arasında kalmış
Sis bulutlarından
Kopup gelecek geminin
Kırık omurgası

Çisil çisil yağın yağmur
Damla damla gönlünden
Akan yalnızlığa karışıyor
Denizde bir karartı
Ruhu can çekiyor

Şapkasının altına saklanan
Okyanus yürekli
Gölgeler arasında kalan
9 Nisan

09.04.2006

Fatih Porsuk

Acıyı Gülmek

Arkadaşlar arasında
Fakirliğin gerçek yüzü, garipliğin
Onurlu bir yaşamdan kalan
Hep güven sarsıntısı
Sevdaları parayla değişilmiş
Sorun sende değil bende,
Beni anlamıyorsun ya da
Biraz zamana bırakalım gibi
Nankörce, basiretsizce cümleler
Arkasına saklanan
Gidene sadece mutlu ol yeterle
Bu gidişi kabullenemeyen

Açsın ama dilenmiyorsun
Varsın ama yokluğu yaşıyorsun
Acıyı gülmeyi beceremiyor
Acıdan geçmeyen yola uğramıyorsun
Yok, olmuşluğu istiyor
Var olanlarla yetinmeyi bilemiyorsun

Şişe dibini görmeden sabahlara ulaşıyor
Yaraları saran olmaksızın
İşte bu yüzdendir ki
Her ask gülücüklerle başlamıştır bende
Göz yaşları içinde bitişini yaşatmıştır...

09.02.2006

Fatih Porsuk

Affetmek mi?

Seni seviyorumları ben bitirmedim
Yüreğim hiç unutmadı
Dilim kalple bir oldu
Aklımsa sadece sustu...

Hep bende kalacaksın sanmıştım
Hep gülen yüzünle huzur bulacaktım
Bu sefer yolun sonu senle olacaktı
Nerden bilebilirdim ki İçindeki fırtınaları
Geçmiş hatalarının bana hüznü saracağını
Sensizliğime maal olacağını

Ne desem boş belki gece ayazda
Soğuk içimden fışkıran bir buhar
Oysa kış ortasında bahardı
Camların ardındaki gözlerin
Bahara tamda bahara az kalmışken
Sen koyuverdin gittin beni
Affedilebilmek mi?
Affetmek mi kolay

Allah affetsin hak edilmeyeni yaşatanı

08/02/2006

Fatih Porsuk

Alacakaranlık

Alaca karanlıkta bir ormandayım
Git gide kuyuda kayboluyorum
Ağaçların arasından süzülen
ışığa koşuyorum,
Ayaklarım çıplak,üstüm param parça
Çalılar yüzümü elimi çizik çizik kanatıyor
İnceden inceye

Soluk soluğa kalıyorum
Yönümü şaşıyorum artık
Nereye koştuğumu da bilmiyorum
Acıkıyorum sevginin, şevkatin her türlüüne
Yırtıcı kuşlar amansızca tepemde dönüyor
Sırtlanlar pusuda, tek silahım zula da

Şevkat denen sevgi denen
O silahı kullanmak istiyorum
Ama sırtlan ne anlar sevgiden
Sürüngen şevkatten ne anlar
Kuşlar göçüyor hayallerimle

Alaca karanlık ta ormanın kuyusunda
Puslu bir ses
Anlam sız karmaşık
İç gıcıklayıcı,can acıtan

Ama koşuyorum hala
Yaşlanmış yosun tutmuş ağaclar
Arsından süzülen ışığa doğru

09/02/2006

Fatih Porsuk

Ankara

Kar altında görmedin sen hiç Ankara'yı
Hiç konuşmadın donmuş sokaklarıyla
Bekliden Kızılay da oturmadin hiç
Atkısına sarılmış bir amca görmedin
Yaşamadin ayazını, keskin rüzgârını

Bugün ilk kar düştü Ankara'ya
Beyazlar içinde bir gelin di sanki
Başkentin caddeleri
Işıl ışıl parlayan bir deniz feneri belki
Benzet işte en güzel doğa harikalarına

Gurbetten sılaya dönmek
Soğuk bir molanın iziyle
İnmek otobüsten,
Buz tutmuş kaldırımında üşümek
Otogarda yalnız olmak
Bekleyeninin olmadan

Oysa seninle yürümekti
Tek hayalim iz bırakmadan karda
Titreyen tenini ısıtmak buğulu nefesimle
Elerini tutmak ve hiç bırakmamak
Saatlerce ilk bakışta kalmak...

Ve şimdi sen kar altında görmeyeceksin Ankara'yı
Üşümeyeceksin sabahında ve titremeyeceksin işte
İçini kıpır kıpır eden kar taneleriyle sevişemeyeceksin
Kar ve aşk Ankara da işte...

Seni şikâyet ediyorum şimdi
Ankara'ya ve kara...
Soruyorum nedenler arasında Seni...
Ama susuyor işte Ankara.
Giderken senin sadece sustuğun gibi
Ben soruyorum, Ankara susuyor

Ben de susuyorum şimdi...
ANKARADA KAR ALTINDA

20/12/2005

Fatih Porsuk

Asfalt izgileri

Asfaltların beyaz kısa kesik çizgilerine takılı kalır gözlerim,
Bir otobüs camında saçlarım
Çizgiler hızla arkamda kalır
Ahlr vahlar arasında gençliğim

Yokluğuna susadım
Varlığını kana kana içmeden
Ter boşalır avu-revan bedenden
Sevdam arınır sana temiz bir ırmaktan

Yokluğuna susuzum
Ölümle diretmişim kendimi
Yıkılmaya beş kalasında
Gözlerimden geçen hayalin

Asfaltların beyaz kısa kesik çizgilerine takılı kalırım
Bir otobüs camında gözlerim
Bu yollar ya sana gelir
Ya senden dönüşümdür

Ama aşkın hü­zün gözleridir
Yaşama ve sanal ayna camlara vuran
Ama yinede güzeldir hayali sevdalı gözlerin
Yine yârin adı geçer her mola sancısında

31.05.2006

Fatih Porsuk

Aşk Gam

El ayak çekildi sessizce,
Güneşin kızılığı karanlığa bırakırken yerini,
Herkes birer birer kendi hayatına yollandı...
Baş başa kaldın kendi yalnızlığınla,
Yol geçmez bir birane,
İz kalmaz bir türbe gibi olmuşsun...
Ne arayan, nede soran var.
Salınmış tüm ışıkları hayatına,
Parçalanmış kalbinin çatlaklarından,
Süzülmüş inceden inceye,
Sen kararmışsın nafile...

Sorgularken hatalarını,
Bile bile yaptığın ahmaklıklarını,
Görürsün yanlışlarını,
Aynadaki yalnızlığın da akşam olunca,
Ya da gönlünde aşk gam olunca,
Yüzündeki çizgiler artarken,
Sen gözlerinin sönmüş feriyle,
Kendi karanlığında kaybolurken,
Aksamın hüznüyle boğuşursun,
İsyanın ne faydası var ki,
Zaman istesen de istemesen de hızla geçmekte.

Sen hala ne durursun be
Aşktan kaçan bir firari gibi...
Kalk hadi, Baharı kucakla..
Yeni umutlarla dolu
Yanaşan su gemiyle

14.12.2005

Fatih Porsuk

Aşkmıydı Ayrılık mı?

Aşk mıydı seninle yaşadığımız?
Yoksa savaş mı?
Bir yarıştı sanki seninle hayat
Önceleri benimle
Sonraları seninle
Ulaşılmış finale...

Hep mükemmel olmak gerekirdi seninle
Mütevazı görünüp
Hırs ve ihtirasla donatılmıştık.
Kör olmuştuk ilişkide.
Görmedim önceleri sendeki benleri,
Görmedin sonraları bendeki senleri.

Aşk mıydı bu seninle yaşadığımız?
Yoksa alışkanlık mı?
Acemilikti belki evcillik oyununda.
Başaramadık, başarmalıydık,
İmrendiren sevgiyle.
Ve ayrıldık...

Ayrılık mıydı seninle yaşadığımız?
Onu bile beceremedik.
Yasaklandık, uzak kaldık,
Ama hala yarıştaydık.
Hatıralarla dolu bir hayatta,
Bitiş çizgisine bile varamadık...

Söyle neydi bu aşk mı, ayrılık mı?

19/12/2005

Fatih Porsuk

Ben Sen ve O

Yorgun gözlerimi kamastıran sigaramın dumanı mı?
Yoksa geçmişten gelen bir dostun
Kırgın ve ürkek sesimi
Nasıl da çatlamalı geliyor
Tozlanmamış hayatın sayfalarından

Bak oda ben gibi yorulmuş
Anılarda boğuşup, buluşmaktan
Şimdi ağlamak ister
Bir dostun güven kanatlarında
Eski günlerin hatırı var
Bir çay bahçesinde oturup
Hani şöyle masmavi bir denize karşı
Çayını veya kuşburnu ıhlamuru yudumlamak
Ve sıradaki parçayı kıvrır kıvrır saçlarına hediye bırakmak
Gülüşünü ve neşesini aramak yokluğunda
Ara sıra kızdırıp ağlatmak...

Şimdilerde ise
Sadece giden zaman gemisinden el sallamak
Ona ve onlu günlere
Gelecek bizden yana durgun da
Ya geçmiş, geçmeseydi dediğimiz vazgeçilmemiş erdemler

Biz de üç kişiydik
Üç yorgun kırgın yürektik
İçimizden yüzümüze vuran düşünceleri düşünmeden hayata geçiren
Üç kişi
Ben sen ve o.

Çay bahçesi güneşli bir Karadeniz hatırası

Fatih Porsuk

Ben Seni Sevdim Diye

Ben seni sevdim seni
Ben senle sevdim çiçeği böceği
Ben seni sevdim seni
Ben seninle sevdim kediye köpeği

Ben seni gördüm kahve gözlerinle
Yemyeşil baktım güneşe
Ben sen diye sevdim her şiiri, şairi
Seni anlattı diye her şarkıyı sevdim

Ben seni sevdim her gelişinde
Ben senle sevindim her gidişte
Modayı, çayı, sigarayı seninle sevdim
Gece nöbete durdum seni sevdim diye
Ben seni sevdim hayat diye

Başkent beyaza bürünürdü Sen seviyorsun diye,
Ben seni seviyorum diye
Yağmuru sevdim seni seviyor diye
Gözümün yaşını, geçmişin yasını sevdim
Ben senle sevişmedim henüz diye

Şimdi yokluğundan kaçır oldum
Kaçır oldum gülüşlerden
Susar oldum şiirlerde, yazamaz oldum
Şimdi ben sen diye sevemez oldum
Ben senle köpekten korkar oldum
Sen gelmiyorsun, sen gelmezsin diye
Ben artık çiçekleri koklamaz oldum

Şimdi ben baktım ki
Sana gelmek isterken,
Senden kaçır olmuşum
Ben seni sevemem, sen beni sevemezsin diye...

Ben seni sevdim hayalimdeki
Derya denizi hatırlattın diye
Seni sevdim ben ülkem diye
Annem babam değilsen bile
Bendin seni ben karıştırsam bile

Ben seni sevdim ben diye...
Ben seni sevdim...

13/03/2006

Fatih Porsuk

Bir Aşk Bitişi Daha

Nefreti gözlerinde taşıyıp
Yalnızlığa gömölüp
Yüce mi yüce bir dağın tepesindeyim
Yüceliyorum bir aşkın bitişinde daha

Bir elveda daha, yeni bir merhabaya sürüklerken
Defterden bir isme daha çizik atıyorum
Unutulduğum kadar unuturum biliyorum
Unutuluyorum bir aşkın bitişinde daha

Doğruların ne anlamı olduğunu
Yalanda olsa yalanın yüz karası
Fedakârlığın feda oluşu her sevdada
Heba oluyorum bir aşkın bitişinde daha

15.02.2006

Fatih Porsuk

Bir Başka

Bir başkayım bugün yar
Bir başka buruk içim
Bir başka hüzün yüzümde
Bir başka ben sanki yar

Havadandır dediler
Yok, bence yar ayrı diyar
Yağmurun sesidir dediler
Yok, bence yar ayrı yar

Hayallerin en güzel yönü
Yağmurda ellerin elimde
İçimde ateşin, fısıltılı sesin kulaklarımda
Ayakkabılarımızdan sızan sulara aldırmadan
Yağmura inat yürümek seninle

Islanan saçlarını ellerimle tutup kendime çekmek
Yağmurun kokusunda kokumu vermek sana
Buğulu gözlerinde yokluğumu
Ve sana muhtaç bir papatya olduğumu bilmek
Yağmurum da SEN, güneşimde

Şimdi giden elektrik sensizliğin adı mı?
Senden gelen bir felaketin habercisi mi yoksa?
Susmuş dudaklarında ki kilit
Gözlerimden akamayan yaşların yağmur damlası....

29.04.2006

Fatih Porsuk

Bir Erkeğin Gözyaşları

Kendi dorularının yanlışları arasında boğulmuş
Sevmeyi en iyi bilen, ama beceremediğini söyleyen
Hep gurur yapar sandığın
Yıllanmış şarap tadındaydı

Hiç göremedi kendi gözyaşlarını
Aynalarda kendinin gülen yüzüydü
Çatık kaşlarının altından
Ebruli bakardı dar penceresinden dünyaya

Bazen bir köşede dalgın görürdüm
Yâda hep aynı türküyü söylerken
Korkardım yanına gitmeye
Dimdik bakardı ufukta batan güneşe

Arada duraklardı, biraz paytak yürürdü
Ardına bakmadan döner
'Olum paşa' bir' ataş getir' derdi, 'cigaramı yakam'
Tütün kokusunda parmakları sarı

Bir resmi vardı çatlamış duvarda asılı
Birde Oltu taşı tespih avuçlarında
Eli belinde yürür, voltalanırdı limanda
Rüzgâra verirdi yılların ağarttığı saçlarını

Ah çeker ağlamaklı olurdu
Susar, içine ağlardı için için
Koca yüreğinde, kendi bile görmedi gözyaşlarını
Ağlaması bile erkekçeydi

Bir erkeğin gözyaşları
Ömrümce gördüğüm...
Hiç göremeden yittiğim, gittiğim
Bir erkeğin gözyaşları...

(08.04.2006)

Fatih Porsuk

Birden

Birden içimden bir sen kayıyor
Anlamsız çocukça sevinçlerim
Yerini karmaşık bir durgunluğa bırakıyor
O an yorgunluğumu ve kırgınlığımı hatırlıyorum hayata
Sesin geliyor kuytulardan, ben karanlıklardan çıkıyorum

Birden aklıma düşüyor gözlerin
Hiç göremediğim mercan renklerin
Düşüncelerinden sıyrılıp beni bulabiliyor musun hayallerinde
Hayatın yaşama savaşını verirken...

Birden gökyüzüne çıkan albatros gibi hırcınım yokluğunda
Yâda sudan çıkmış bir marina
Var olmanın anlamını kavrayıp
Yokluğunu bedeninin yasıyorsun

Birden ellerin gözlerin aklın buyuyor
Sen buyuyorsun içimde
Birden dünya buyuyor
Ben buyuyorum seni sevdikçe...

08.06.2006

Fatih Porsuk

Boşluk

Kendini hayatın boşluğuna bırakmışlığın odlumu hiç?
O anı kaç yemin boza boza yasadın yâda?
Yorulduğum amaçsız yaşamaktan...
Aklının bir ucun da kalan neydi?
Ya da kimdi, kimlerdi?
Özleminde bir boşluk işte bu
Acımasızca bana vuran
Sabahları nasıl uyandığını hatırlamadan..
Aksam olmasın istiyorum uykuya dalmak zor ve acı gelmekte...
İsyan ettim kadere ama ne çare yine kendi kendi boşluğum da
Küçülmüşüm öylesine...

İçimde parça parça olmuş hayat denen şey,
İçim parça parça olmuş...
Bir yola düşmüşüm yine,
Hayallerim büyütmüş beni,
Öyle bir yol ki git git bitmez olmuş,
Bu hayat nerede nasıl bitecek, bitişte hala aklım da ne olacak?
Neler olacak ya da kimler?
Kimlik karmaşası beklide bu
Aşkı yazmışlar satırlarca
Ben yazmışım aşkı sayfalarca
Yaşamışım yıllarca çeşit çeşit limanlarda...

Ne kalmışsa gerisinde benden öte
Unutulmuş, unutturulmuş...

En acısı budur işte unutulmuşluk,
Beklide sırf bu yüzden unutmak istememişimdir aşklarımı
Beklide unutulmamaktır hayatın son noktasındaki hayallerde
Ama her şey bitiyor ve unutuluyor...

Ne acı ki unutmamışım halen öptüğüm kadınları
Ama hangisiydi bana kalan...
Hiçbiri
Bende kalmadım ortada

Şimdi
Ben gidiyorum işte
Akreple yelkovanın savaşındaki son noktaya doğru hayallerimde.

Fatih Porsuk

Bu Gece Susmayıp Söyleseydin Sevdığını Yeniden

Nasıl sapladın hançeri
Nasıl da
Hiç düşünmeden konuştu dillerin
Nasıl da
Kestin nefesimden nefesini
Duyduğun üç beş sözle

Oysa seni seviyordum ben
Başka dünyalardan gelen yolcuydun
Gelip durdun limanım da
Oysa Sıcacık baktın aldandım gülsüne
Sustun çok kez, baktın

Nasıl da derindi sevgim sana
Nasıl da umarsızca güvenmiştim sana
Sorgularken geçmiş hataları
Yargılanan olmak nasılsa
İşte öyle kırdın! çok kez

Oysa daha seninle aynı pencereden
Bakacaktık Batan güneşe ve mehtaba
Oysa sen elini yanağıma koyacak
Ben kokunla boğuşacaktım...

Nasıl da zamansız öfkelere saldın kendini
Nasıl da alıştım bu inceden Veda sahnelerine
Ayrılık satırlarında bir meçhuldüm
Ayrılık daha pusatın kollarında
Med bölgesi sızısında
Ne Fırat ne Dicle suyu Kana karısan
Doğunun el aziz hırcın nefreti
Türkü gözlerinde zemheri ayazlar yaşattın

Sen şimdi gideceksin belki el aziz
Türkü gözlerinde nefretin olacak belki
Neye önem veririm ki bu hayatta
Nefesime vuran nefesinden baksa
Bu gece yıkar geçerdim yollarını şarkın
Kar yağmadan gönlünün kuytularına
Arar bulurdum sevgimin derinlerinde
Çeker kopartırdım yine en dikenli güllerini
Kanatsa da dikenini severdim gülü değil...
Bu gece susmayıp sevdiğini söyleseydin yeniden

Son sözün mutlu kal diyecek kadardı
Beni düşünüp iyiliğimi mi istiyordun?
Oysa gitmek için ayaklanmıştın
Bu bana en büyük mutsuzluktu...
Nasıl da gider olmuşsun

Unutkandın sen unuttur olmuşsun
Kurduğum beyaz hayallerimin

Masum düşüncelerim sonu olmuş bir Dar ağacıymıydı

Nasıl da zamansız öfkelere saldın kendini
Nasıl sa alıştım bu inceden Veda sahnelerine
Ayrılık satırlarında bir meçhuldüm
Ayrılık daha pusatın kollarında
Med bölgesi sızısında
Ne Fırat ne Dicle suyu Kana karısan
Doğunun el aziz hırcın nefreti
Türkü gözlerinde zemheri ayazlar yaşattın

Sen şimdi gideceksin belki el aziz
Türkü gözlerinde nefretin olacak belki
Neye önem veririm ki bu hayatta
Nefesime vuran nefesinden baksa
Bu gece yıkar geçerdim yollarını şarkın
İnceden bir veda havasında
Ayrılıklara bırakırım benliğimi
Susar kalır gece mavisi yangınlarım
Habile kabili şikayet edercesine...

Bu gece susmayıp sevdiğini söyleseydin yeniden

Fatih Porsuk

Çölde Bir Adam Düşün

Çölde bir adam düşün
Susamış, acıkmış, yorgun
Bir savatsan arta kalmış yıları
Güneş tepesinde kara bulut
Gözleri kamaşmış hani

Çölde bir adam düşün
Çatlamış kurak bir toprağa basan
Dili damağına yapışmış
Bir seraba koşar gibi hani

Koşuyorum sana susamış sevgiye
Koşuyorum sana acıkmış sevlmeye

Çölde bir adam düşün
Seraba dalmış hani gözlerini ovuşturmada
Hala gören halde
Palmiyeleriyle çevrilmiş
Güneş ışıklarıyla dans eder
Su taneleri

Defalarca açıp kapasam da gözlerimi
Sen diye görür oldum serabı
Gözlerinde buluştu vefa taneleri
Çölde bir adam düşün
Seraba koşan
Sanki hiç yorulmamış, sanki hiç düşmemiş

Koşuyorum sana Seraba koşar gibi
Koşuyorum sana seraba koşar gibi

Çölde bir adam düşün
Serabın serap olduğunun farkına varmış
Hani çökmüş dizleri üstüne
Açmış ellerini, basını göğ'e kaldırmış
İsyana beş kala

Kalıyorum sende öle
Her sana gelişimde susuyorsun ya hani
Kalıyorum sende öle
Her sevgi sözcüğümde kaygısız kalıyorsun ya hani

Çölde bir adam düşün
Susamış, acıkmış, yorgun
Beni düşün çölde bir adam misali...

01/04/2006

Fatih Porsuk

Dagınık Yalan

Sen kendi dünyanda kilit üstüne kilit vururken sevdama
Ben ardında bıraktığın dağınıklığı toplamaya başladım
Önceleri elim varmadı hiç masada bıraktığın saç tokana
Mutfaktaki haydar bardağına,
Buzdolabında bıraktığın yarısı yenmiş tatlına

Dokunamadım, günlerce bırakıp gittiğin son bakışla kaldım
Sakallarım uzamamıştı hiç bu kadar çabuk
Ben olmazdım hiç bu kadar donuk
Ben kalmazdım hiç nedenler arasın da boşuk

Ruj izini bıraktığın sigara hala sehpa da
Ben hala aynı sallanan koltukta
Resmin kapının yanında yarısı yırtık
Kırılan sürahi ıslak hala gözlerim gibi yerde
Kalbim cam kırıkları gibi tuz ve buz göğüs kafesimde

Telefonlar tellerinden dillerini kesmiş sanki
Salonda korkunç bir uğultu
Geçenlerde siyah kazağını buldum
Kokun üzerinde benim kokuma karışmış
Ben buldum ve yine dondum

Arkadaşına dek geldim Windows pencerede
Savaşsam sevdaya, o öze dedim
Yok dedi, sessizce çık git hayatından
Karıştırma, kurcalama, sorgulama dedi
Engellendi, yazı döndü kırmızıya

Ben ardında bıraktığın bu dağınıklığı
bu salaş viranı çekip çeviremem
Ben anlamam ki bu işlerden bilmezsin mi?
Ben beceremem sensiz hiçbir işi,
Gel de topla hem sensiz kalan beni
Hem bu yerlerdeki darmadağın sensizliği.

Hatırımdadır hala merdivenlerden inişin
Sabahları erken kalkar
Kahvaltını hazırlardım
Hep bir karanfil kokusunda
Uyandırmak isterdim seni

Pamuk elerinle dokunurdun yüzüme
Kalmazdı o an bende
Uykunun mahmurluğu
İçten öperdin ya hani
İçimden kuşlar havalanırdı

Şimdi kahvaltın leziz mi?
Ö günlerdeki gibi...
Yeşil gözlerinin baktığı
Kör mü benim kadar sana?
Titreyen al dudakların
Hissediyor mu karıncalanmaları,
Sırtından başlayan

Yalanlarına karşı duyarsız mısın?
Bak sana benden son bir yalan daha
Unuttum seni ben
Aklıma gelmiyorsun artık
Ve seni hala sevmiyorum...

(18.02.2006)

Fatih Porsuk

En Güzel Gülen Yüz

Günaydın oldu bu sabah
Aynanın önünde baktım
Acılı yüzüme
Hüzün gözlerime

Sanki kaybolmuştu
Çizgiler ve karanlık yüzümden
Bu ışık benim dönüşümdür
İşte geldim karanlıklar içinden
Gül bahçene bir demet karanfil ile
Kabul et beni, al koynuna
Sıcaklığın sarsın bütün hücrelerimi
Dokun hadi yüzüme
Kaybolsun tüm hüznler...
Aklımı sende bıraktım
Yelkenli bir gemi yanaşıyor limanına
İçinde hayallerim
Yemyeşil umutlarım var

Yüz çevirme bana
Ey en güzel gülen yüz
Yüz dönme...

28.12.2005

Fatih Porsuk

Eskimeyen Dostluğum

Eski bir dostla eskimeyen dostluğun neşesinde,

İkimizde bilinmedik bir restoranın cam kenarında, önce kalabalık insan seline dalıyoruz, fastfood yemek telaşının bitimiyle, ben o unutulmayan cay sigara keyfimi yaşıyorum.

Tozlanmamış anı sandığından havalanan kuşlar gibi hatıralar eşliğinde biraz hüzün biraz kahkaha.

Hiç değişmemişiz, hiçte değişmeyeceğiz de,
Sakallar gürleşmiş biraz daha
Ve hoyrat gençlik yılları sağlam bir oturuşla yer etmiş benliğe,
Olgunlaşmışız, Büyümüş ve yorulur olmuşuz tez elden.

Belki yıllar sonrada hiç değişmeyeceğiz
Sakallara aklar düşecek,
Yıldızlar gökten saçlarımıza inecek,
Ama bizler hiç değişmeyen, eskimeyen dostlukların habercisi olacağız.

Özler olmuşuz eski günleri eskimeyen dostlukta,
Yıllanmışız da yıl geçmemiş daha
Aynı tozpembe hayallere dalmışız

Ayrılık saati gelmiş farkında olmadan
Bir beş yılı sığdırmışız özlemle birlikte bir güne,
Akşam olmuş. Otogarın yolunu tutmuşuz
İsteksiz sıkıntılı ağır adımlarla.
Son gülüşleri yaşamışız günün sonunda.

Otobüs kalkıp giderken
Yine göğsümüzü yumruklayıp
Hayatın tekrar bizi bir araya getireceği günlere dair
Bir anı daha koymuşuz sandığa da
Günü yolcularmışız.

Sağlıcakla eskimeyen dostum sağlıcakla...

7/05/2006

Fatih Porsuk

Geceler

Dört sonbahar öncesi o gece
Yeşildi gözlerin, yalandı sözlerin o gece
Aylardan kasımdı, yapraklar sarıydı o gece
Dostlar arasında yalnızdık o gece

Gemileri yaktım her gece
Yıldızlardan kaçtım her gece
Kendimle savatsım her gece
Hatıraları kovaladım her gece

Türkülere yaren oldum bu gece
Eski tatları aradım bu gece
Kendi gözyaşlarımda boğuldum bu gece
Sensiz dört mevsim geçti bu gece

Hasretinden kurumuş çöller gibi bedenim
Dokunuşunla kuraklık berekete dönecekti.
O gece,her gece, bu gece....

17/07/2006

Fatih Porsuk

Geçmiş

İçimi kaplayan hüznün bulutları
Yalnızlığımın göz yaşlarını akıtıyor
Şehir ıslanıyor, asıklar ıslanıyor
Dağlar taşlar ıslanıyor

Ben bir ah daha çekiyorum
Geçmişe yolladığım rüyalarımı
Kapatıp bir kavanoza koyuyorum
Yolculuyorum bir dalganın eşliğinde

Fatih Porsuk

Geliver

Geliver yar hazan geliver
Geliver ilk ve son baharım geliver
Gittin gideli yanar bedenim
Sen duymasan da benim sesimi
Uzaklarında bu şehrin
Ben dört mevsim eskittim yokluğunda

Geliver...

Fatih Porsuk

Gelme Artık Gecelerime

Ne yapıyor bilmiyorum
Ben bir yanıımı onda bıraktım
Ama o başka kollarda
Simdi her şarkıda ben ölüyorum

Yeşildi hani gözleri
Beni boğardı göz yaşlarımda
Dilim tutulur saatlerce bakardım gözlerine
Uyumazdım o uyumadan.

Elimi uzanıp ta tutamadığım düşlerim gibisin bende
Hayalinle boğuşmaktan çok yoruldum ben
Her gece yalan yere seninle olmaktan
Bırak peşimi n'olur
Her gittiğim yere gelme benimle
Köşe başlarında olma artık n'olur
Bekleme beni orda
Caddelerde çıkma karsıma
Her yeşilde görmeyim ben seni
Her sevgilide el ele olmayım artık seninle
Dokunma bana n'olur
Bırak peşimi artık Bırak
Hayalinle olmaktan çok yoruldum ben
Gelme artık gecelerime gelme.

05/08/2006

Fatih Porsuk

Gül Sen Gülünce Bahar Gelir Bu Sabah Kışlara

Ucuzdur hayat bir kursun kadar
Boğazımda yine bir düğüm
Bir sıkıntı göğsümde
Karardım yine hüznle
Anlatamıyorum ifade edemiyorum yine

Ne bu söylesene
Sen mi geldin yine yoksa
Sana benziyor bu
Evet, evet sensin değil mi?

Yoksa yinemi hayalinle konuşuyorum ben
Yinemi kendi kendime...

Aman bre aman
Aman bre dokunmayın
Kanarım hayatın sonuna kadar
Amman ses etmeyin uzaklarından

Düşerim yar derman, dost derman
Yar kaldım kara kışlarda
Anam hazan baharlarda
Aman bre aman

Gül sen gülünce bahar gelir belki bu kış sabahlara

28.07.2006

Fatih Porsuk

Güneşsiz Yağmurlu Bir Gün

Güneşsiz bir öğle sonrası Cuma ertesi
Tek kişilik yalnızlık oyunu
Uzak diyarlarda yârin kokusu
Yağmur sonrası toprak kokusu

Yorgun bulutlar ağlamaklı
Tek kişilik yerin sahibi
Hüzün gözleri yârin dumanlı
Derinlik bende kaybolmalı

Özlemenin en ıslak, en soğuk yüzü
Hasretin en alevli yönü, en yanık sözü
Titremenin en anlamlı, en bitkin sedası
Yağmurun her damlası, rüzgârın yalanı

Sensiz güneşsiz bir öğle sonrası
Sensiz bir Cuma ertesi
Sensiz sessiz bir yağmur tanesi
Sensiz bir zaman dilimi...

29.04.2006

Fatih Porsuk

Hacettepe

Yıllar sonra yine kapının önünden geçiyorum
Bu sefer cesaretim yok içeri girmeye
O çocukça heyecanı aldılar benden
Ama hüzne doydum belki
Bak bir dön yüzüme
Nasıl değişmiş miyim?
Sen hiç değişmemişsin
Hala hastasın, hala doktorsun, hala kalabalık
Hala köhne arka sokakların

Niye mi kaçıyorum?
Ya bende bıraktığın maziyi hatırlatırsan
O acı gerçeğe karşı karşıya bırakırsan
Ağlarım, dayanamam
Sen beni görmedin bugün, bende seni tamam mı?

Hacettepe yıllar sonra yine kapın önünden geçiyorum
Belki daha büyük, belki daha olgun
Ama hayat işte yine geçerken önünden bakmıyorum arkama
Yıllar sonra Hacettepe...
Unutulmuş bir mazisin bende
Avuçlarımın terlediği içimin titrediği
Bir mazi işte...

7.02.2006

Fatih Porsuk

Hadi Git

Hadi git, git de dinle kalbinin sesini
Bir zaman olur belki düşer aklına
Şarkılarda aradığın o kusursuzluk
Bekliden bir kitabın içindedir
Yada bir sinema filminde
Hadi git zamana bırak her şeyi...

Hadi git,dur gitmeden bir bak
Al bende bıraktıklarını
Benden aldıkların sende kalsın
Al hadi çekinme
Al kırgınlığımı,al gülüşümü,al göz yaşımı
Hadi git şimdi....

Dur dur gitme
Tek bir şey daha var
Ben sende kaldım
Giderken beni de götürüyorsun
Olsun götür aklımı da al bari yanına koy
Nasıl köşeyi dönmeden atarsın bir çöp tenekesine
Tamam gidebilirsin artık
Hadi git....

Bu gece hayalin bana gelir nasıl olsa
Hem zaten sadece ben sevdim diye
Bizi senden geri isteyemem ki
Git hadi,zaman geçiyor
Bu son vakittir hadi git....

11/02/2006

Fatih Porsuk

Hatırlıyorum

Kızdığı zaman nefesi burnundan verirdi
Korktuğu zaman bembeyaz olurdu yüzü
Düşerdi kaşları gözlerinin üstüne
Masum yalanları söylerken
Burnunu kasırdı hep
Sevincinde ısıll ısıll parlayan
Yemyeşil bir vadi gözleri

Hatırlıyorum her halini
Şimdi gözlerimde bir bulut sanki
Komik anılara gülüp
Bomboş elerlimle
Gözyaşlarımı sildiğim,
Sevincinde ısıll ısıll parlayan
Yemyeşil bir vadi gözleri...

4/09/2005

Fatih Porsuk

Hayaller

Küçükken başımı yastığa koyduğumda
Hayaller alemine doru yol alırdım
Hep bir masalın kahramanı
Ya da bir sinema filminin
Başrol oyuncusu olurdum
Senaryo belli bir kız, birde kahraman
Ve ben işte...
Sonra hayal daha tamamlanmadan
Ya da senaryonun neresinde kaldığımı bilmeden
Açardım gözlerimi
Uyurdum hep uzun, şehirlerarası yolculuklarda
Taşıtın camına basımı yaslar,
Yol çizgilerine takılır kalırdı gözlerim
Sonra yine yarım bir hayalle
Yol biterdi, hüznle inerdim araçtan

Büyüdüm hayatı örgendim,
Acıyı gördüm, ölüme güldüm
Doğuma ağladım, vedalara ise alışamadım
Gidene el sallayamadım, kalana ağlayamadım
Alışamadım insanlara şehirlere
Kopamadım anılardan hayallerden
Ama bir çocuk gibi yarım bıraktım
Alışkanlık oldu, beklide korku
Buyu bozulmadı

Ve ben daha yaşlanmadım...

19/12/2005

Fatih Porsuk

Hazan Mevsimi

Hazan mevsiminin
Sarı sonbaharında
Kurumuş yapraklar gibi
Düşüyorum dallarından hayatın
Senin Boşluğuna doğru

Bu yüzsüz veda ya hazırsın madem
Mademki bavulun elinde
Gönül dolabında kalan
Yalanlarını ve ihanetini al
Unutma giderken.

Dur, dur birde hayallerim var,
Külû hazanın rüzgârlarında
Dönmemek için yaktığım gemiler var.
Birde kanlı göz yaslarım,
Ask-ı nalân!

Ardına bakmadan git şimdi
Ben olduğum yerde durayım
Hani şarkımız vardı
Sen giderken dinlediğimiz
'Sen giderken' ...

Kır çiçeklerini sıraladım yokluğuna
Onlar ağlamıyorlar
Yalanlarına ve ihanetine...
Sende ne ağla nede kal şimdi
Sen şimdi git...

Mevsim zaten son bahar
Yalnızlık ise son baharın çocuğu
Sen git simidi, git ki
Hüzün gözlerimde,
Tadı çıksın sarı sonbaharın...

28/10/2006

Fatih Porsuk

Her 13 Şubat Sokakbaşı

Gençliğimin hoyrat yılları
Sokak basını mesken etmiş
Mahallenin tüm gençliğini yaşamıştık, O günlerde
Sokağın basındaki, sokak lambasının altında buluşurduk
Askları orda yasar, kavgaları orda bitirtirdik

Mahallenin genç deli kanlılarıydık
Tespahi sallamaz saklardık, Kanımız deli akardı
Asklarımız sonsuza kadar sürer, Dostluğumuz baki kalırdı

Yine böyle bir günde güneş tam gök kubbenin ortasında
Cumaya hazırlanırken mahalle sakinleri
Dostlarla hoş beşteyiz sokak basında
Birden dondu bizim canlardan bir tanesi
Allah'ım demeye kalmadı vuruldu Dilbere...

Dilber mi? mahallenin en güzel kızı
Yeni taşımışlardı, Kimse bilmezdi adını
Nerden gelirdi nereye giderdi
Bir umutla gözlerinin can mavisini
Utançtan karardı Dilber yanından geçerken

Dilberi seven candı, candan öte canan arardı
Yavaş yavaş içini saran bu sevdıyla
Bir gün cesaret topladı sokak başında
'Oğlum' dedi
'bu sefer gidip konuşacağım Ne olursa olsun artık anlatacağım derdimi
İsteyenin bir yüzü demişler' dedi
Sonra sustu, indirdi kaslarını, uzun uzun düşündü
'Ya vermese, yüzü karaya dönerse' diye mırıldandı
'Neyse' dedi 'sonra söylerim'

Aksam oldu Sokak lambası aydınlandı
13 Şubat'tı, kar vardı ve soğuktu
Biz yine kanımızın en akışkan hızıyla toplandık sokak basında
Dilber bütün ihtişamıyla gelirken sokağın sonundan
Arka mahalleden birkaç zibidi, Atladılar kızın önüne, sarkıntılık yaparlar
Olur, mu hiç? 'mahallemizin kızı nede olsa 'deyip koştuk
Herkes aldı eline birini tartaklar, bu ara gözüm kızı takıldı
Çakalardan biri çekmiş bıçağı sallıyor kızı
İşte o an dünya yıkıldı, sustu tüm sokak, sadece melekler ağladı
Ve seni seviyordumdu gecedeki sessizliği bozan
'Seni seviyorum dilber'
Bizim Can, can dost atladı bıçağın önüne
Düştü kollarına kızın, kan revan içinde, Son nefeste söyledi...

Sonramı sonrası yok
Sokak basının lambası yanmadı bir daha
Biz bir daha toplanmadık orda
Kimimiz askere gitti, kimimiz evlendi çoluk çocuğa karıştı
Dilber ayrıldı mahalleden sessizce

Ama ben her 13subatta sokak basında nöbete giderim
O ayvaz canı hatırlar dua ederim
Ve gökten bir yıldız ona gönderirim
Her 13 Şubat...

13.02.2006

Fatih Porsuk

ilk İstanbul

Küçüklüğümde korkardım senden
Filmlerde hep kötü yüzünü
Gördüm beklide ondan
Karanlık, çirkin ve pis koktuğunu düşünürdüm

Genliğimde hayat kollarına attı beni
Bir iki günlüğüne
Daha gelmeden kapına
Hayalettim seni

Acaba şarkılardaki gibi miydin?
Şiirlerdeki gibi
Öle ihtisamlı ve vazgeçilmez miydin?
İhtirasına kapılanlardan mı olacaktım
Yoksa senden kaçanlardan mı?
Sana çok zor dediler
Yaşanması ama karışık

Şimdi dönüyorum işte
Seni gördüm, tattım
Her hücreni göremedim belki
Ama anlatılanlar kadarsın işte
İSTANBUL...

22/12/2005

Fatih Porsuk

İstanbul

Bahara kucak açmış güneşli bir günde
Boğaza karşı durmak
Deniz tüm ihtişamıyla seyre bırakmış kendini insanlara
Köprüde yine balık tutan stres atan vatandaşlar
Eminönü'nden balıkçıları kaldırmışlar da
Hatırasını silememişler, kediler hala mırıltılı yalanmakta

Bu cıvıltılı karmaşanın lezzeti
Sarmaşık gülleri gibi sarar bedeni
Hele birde yalnızlık varsa içinde kıştan kalma
İstanbul kucaklar seni her baharda

Akşam kızılığında biterken gün
İstanbul da yaşam yeni başlar
Geceye merhaba derken
Aslında günaydındır yıldızlara ve aya

Bir bankta oturup kız kulesini seyre dalarken
Bir nohut pilav sesi tok olsan da acıktırır
Ya da köse başı köftecisi Bağdat caddesinde
Ve zamanla aska asık olmuş bunca yürek
Biraz da ha âşık olur her bahar da
Bu çeşni şehre...

22/02/2006

Fatih Porsuk

İzinsiz Seni Özledim

Sahile kıyısı olan bir şehrin
Bahar sabahını özledim
Şarkıların hani en neşeli nameleri duyulur
Sabah poğaçası sıcaklığında

Sahile kıyısı olan bir şehrin
Pazar günlerini özledim
Canın sıkılır ya hani
Elinde günlük sabah gazetesi
Bir fincan kahve kahvaltı sonrası
Yerel bir radyoda ajans haberleri duyarsın
Gözün mavi bir ovada takılı kalır
Günün nasıl geçmesi gerektiğinin planlarına karışır insan

Sahile kıyısı olan şehirlerde
Bir sebep bekler durursun
Bir martı geçer denizin üstünden
Gözlerin kuş olur peşine düşersin
Ufukta kaybolana kadar hani
Sonra kalkıp aynanın karsına geçmeyi özledim
En soft haliyle günün
Şöyle baharın cıvıltılı rengini yaşamayı özledim

Sahile kıyısı olan bir şehirde
Aslında ben bu kurak başkentte
Senle hiç buluşamadığım bir saklı bahçede
Bekliden bir semaverin demli açık çayında
Bir elimde nargilem, bir de sigara
Çiğ köfteli masanın hayalini özledim

Vuslatı düşledim, senin hayallerinden habersiz
senden izinsiz, sen benden habersiz seni özledim....

02/04/2006

Fatih Porsuk

Kahraman Olmak

Neden acele ediyorsun
Beklesene biraz
Her şey öle ilk gibimi olacak sanıyordun
Bak yanıldığını hissettin yine

Elinden oyuncağı alınmış bir çocuk gibi
Ağlayacaksın sanki
Evet, ağlarım bu gece ben
El ayak çekilince sessizce
Dalar gözlerim sokak lambasına
Düğüm düğüm hıçkırıklar arasında
Boğum boğum gözlerim

Ama seviyorum seni işte
Sen sus söyleme gelmiyorsa içinden
Ben anlarım her halinden
Aşkın soğuk yüzünü,
Keskin bir bıçak sırtında
Yaşamışım her askı
Şimdi tekrar yüzleşiyorum
Kanayan gözlerimle...

Kolay olmamalı bu kadar vazgeçmek
Ya da bana bundandır cazibesi
Zor olan aşklar yaşamak...
Kahramanların işi aşkı zorda yaşamak
Ben hep kahramanlara özendim...

03/01/2006

Fatih Porsuk

Kalabalık Yalnızlığım

Başım donuyor, alıcı kuşlarım tepemde
Ellerimi hissedemiyorum, ayaklarım koca bir boşlukta
Uyuyamıyorum uyusam uyanamıyorum
Sesler ciddi bir uğultu
Gönüllerde kaybolup gönlümü acıyorum
Dorularım yanlışa dönerken hayatta
Ben yoruluyorum

Dalgın bir kaptan gibi
İçimden çocukça hevesler geçiyor
Ben ne yaptığımı bilmeden yasıyorum
Kaybetmekten korkuyor,
Kaybedecekte bir şeyimin olmadığını düşünüyorum

Bu siyahla beyazın savaşı içimde
Bu hayalle gerçek karmaşası
Bu gülerken için için ağlamak
Bu kalabalık bir yalnızlık işte

Fatih Porsuk

Kalbimin Başharfi

Anılar gönlümün yamacında
Yosun kokusu bırakmışlar
Eskimeyen çınarlar olmuş
Acılar, yollar...

Ağaçların canı yanar diye
Adının baş harfini kalbime kazıdım
O elinde tuttuğun kalbim
Al çarp işte yerden yere
Parçalansın kan revan içinde

Ne kadar vurursan vur
Dağılan kalbin kırıntılarında
Alfabenin 16. harfini bulursun
Dantel dantel örülmüş.

16.05.2006

Fatih Porsuk

Kalpatışları

Her sabah uyanmak seninle
Ve her akşam uyumak
Arnavut kaldırımlarında bu şehrin
Kaybolmuş geçmişim

Şimdi her sokak başında
Gömüyorum hatıraları, anıları
Dönüp sırtımı rüzgâra
Bırakıyorum genleşen kalbimin
Senli atışlarını...

22/09/2005

Fatih Porsuk

Kara Delik

Eski dostları özledim
Kaybolduğum şehirleri
Anılarla boğumsak yordu beni
Gözlerimde bulutlu bir hava

Eski günleri özledim
Sevilmeleri delice
Sevişmeleri birde
Yüregimde bir kelepçe

Neler değişti benimle
Neden değişti sendeki ben
Neden değiştin bendeki sen
Aklımda bir kara delik

17/09/2005

Fatih Porsuk

Kenar Mahallede Apartman Önü

Kenar mahallede apartman önü
Oturur çocukları seyre dalardım
Bir gözüm babamın yolunda
Diğeri sevdalı yârin...
Kendi kendime
Bir `nerde kaldın kız `derdim
Bir `babam da gelmedi'

Beklemeyi sevmezdim
Beklemek çılgın bir ayrılığın
Habercisi gibi gelirdi
Oysa ayrılık beklemeden geliverirdi
Ayrılıkların şairiydim
Dilimden satırlara her dökülen sözcük
Kalbimde derin bir ayrılık yaratırdı
Ağlardım, annemin kokusunu özlerdim

Kenar mahallede apartman önü
Mora dönerdi aksam kızılığı
Gözlerim de bir ıraklık
Dilimde hep kavak yeli bir ılık

Kenar mahallede apartman önü
Sabah ezanında bir ayyaş narası duyulur
Karanlık dönerken güne
Ben yine ayrılık şairi
Vedalaşırım geceyle ve geçmişimle

Kenar mahallede apartman önü

13.03.2006

Fatih Porsuk

Keşkeler

Yine bir köşedeyim,
Yalnız çaresiz
Eli kolu bağlı bir çocuk gibi..

Ilık ılık akan yaşlar gözümde,
Kan ağlayan bu ben
Bir zamanlar nasılda gülerdi
Senin ile ...

Geçmişten gelen bir ses di
Beni bu denli,yoran
Bir koku
Rüzgarla mazinin sayfalarında
Kalan...

Yok yok olmaz, olamaz artık
Derken şimdi içimin en iç yanı
Ateşler içindesin Sende
Ben gibi keşkelerin arkasına sığınan
Bir aciz sin şimdi...

Keşke gitmeseydin.....

Fatih Porsuk

Kırık Ayna

Giderken yollarına
Dönüşte kaybolduğum
Acı bu hayatın öyküsü
Bir basıma kaldığım günler
Acı bu hayatın öyküsü bir basıma

Teli kopuk gitar gibi
Çatlak ve bozuk çalıyorum
Her dokunuşta...
Kırılğanlığımdır suskunluğum
Suskunumdur hep bu yüzden

Gün doğumlarında kırık bir aynayım
Çatlaklarım uğursuzluk veriyor
Güneş ışığını yansıtırken
Siyah çıkan renklerim oluyor
Kırılğanlığım yansıyor...

Giderken yollarında
Dönüşte kaybolduğum
Acı bu hayatın öyküsü
Bir basıma kaldığım köşeler
Acı bu hayatın öyküsü

Bırakıp gidesin geliyor
Terk edesin, terk ediyorum diyesin
Ne kadar acıymış diyesim geliyor
Bir sinema çalıntısında
'seni terk ediyorum' lara

Kırık bir aynayım gün batımlarında
Çatlaklarım korku salıyor gecede
İçinde ısıt ve ay olan sarkışlar düşüyor aklıma
Deniz ve mehtap yeterdi bana
Yakamoz ve dalgalar da...

Teli kopuk gitar gibi
Çatlak ve bozuk çalıyorum her bakışta
Kırılğanlığımdır suskunluğum
Suskunumdur hep bu yüzden

CAM GİBİ KIRILSAYDI AYNALAR
TUZ VE BUZ OLSAYDI
PARCALARI TOPLAMAYIN ELLERİNİZ KANAR...

26/10/2006

Fatih Porsuk

Kum saati

Kum saatini ne yana çevirirsen çevir
Akar gider kum taneleri
Durduramasın tutamasın
Geri çevirmek istersin zamanı
Hiç bir şey değişmez
Değişen yine kum taneleri
Farklı yönlerde akan tane tane...

17/09/2005

Fatih Porsuk

Küllük Yangınları

Suspuz olduđumuz saatlerden geriye kalan
Sirt donmuş, yüz dönmüş
Dargın ve kırık iki kalp
Ellerimizin soğuk boşluğunda

Çatılmış kasların altından bakan
Seven ama gurur sandığın iki bakış
Sevdirmeyen kendini sevdalar
Sevgiye küstüren iki düşünce

Kullukta çıkan yangınlardan arta kalan
Toz yığınları dağılan
Yanmış suskun sözlerin
Kul olmuş sevdaları

Suspuz olduđumuz saatlerden geriye kalan
Fark edilmemiş bir iki damla göz yası olsun
Gecenin en parlak
Kayıp giden bir yıldız olsun

11/08/2006

Fatih Porsuk

Maktul

Yaz günü üşüdüm bir parkta
Güvercinler suların basında
Yeni tanışmış iki âşıkla göz göze geliyorum
Utangaç ve masumlar...

Çimenlerin arasından toprak kokusu
Nefesimden soğğun buğusu sızıyor
Yalnızlık çiçekleri sıralanmış
Bir veda şarkısı söylüyor

Düşman olmuş bakışlar arasında
Tek bir korkunun namesi
Sakin ve inceden seyirdeyim
Pusuda yatan namert insanoğlunu

Karanlık ve soğuk bir fırtına
Bana doğru yaklaşıyormuş...
Beni konuşan dudaklardan
Kuşlar almış haberi...

Hazırlanmak istemiyorum bu savaşa
Bırakın hazırlıksız yakalanayım
İlk aşk gibi olsun Ciğerden vursun mesela
Kanamasın sızlasın sadece...

Ya da kahpece bir kursun olsun
Arkamdan konuşulan sözler
Sırtımdan vursun isteyenler
Yıkılırsam namert olayım

Ben susarım yazı kalır
Ben giderim adım kalır
Bu dünyanın bir sonu vardır
Hesabı ahir hayata kalır...

(01.09.2006)

Fatih Porsuk

Mechul Gemiler

Kuzum nen var senin
Yorulduk mu hayatı yaşamaktan
Usandık mı bu zaman kovalamacasın dan
Dinlensek belki, bir mola versek hayata

Molalarda soğuk olur ama
Yabancı yüzlerle doludur hani
Yalnızsındır bir başına, Dalarsın hayallere
Geride bıraktığın şehir buyur gözlerinde

Hani kokusu gelir tost ve cayın
Ellerin cebine giderde, İki bozuk para vardır hani
Anca su dökersin molalara
Sonra Yine devam edersin hayatın sonuna

Meçhule giden gemiyle.....

28/07/2006

Fatih Porsuk

Mehtap Işılayda

Mehtap ısılayda bulutlar çemberi
Diz çökmüş günahların merhemi
Eski zamanlarda zemheri

Karanlık çökmeden yıldızlar görünmüyor
Karanlığın en güzel yanı
Kendi parlaklığını vermen etrafına
Gece neminde en parlak yıldız olman

Şimal rüzgârlarını seherde kucaklamak
Gün doğumlarında sesini dinlemek
Asude avara biçare hasretlerde kalmak
Kırılğanlığını güne salmak

Yokluğun hasretin çıkmazında
Kokun sol omzumda
Yükün kambur sırtımda
Vedan ince bir sızıda ...

06/10/2006

Fatih Porsuk

Mercan Gözlerinde Biz Bir Kere Ayrıldık

İlk bakışındı bana mercan gözlerinle,
Gölgede duruyorduk, serinlikteydik
Mevsim bahardı,
Şehre güneş yeni sızıyordu karanlık bulutlardan
Susardık her göz göze gelişimizde
Düğümleirdi kelimeler utanır kaçırdık gözlerimizi
Bir daha ki bakışa kadar aklıma kazırdım gözlerinden çıkan cümleleri

Gülerdik seninle çocuklara, karıştırdık oyunlarına hayatın
Ders aralarında sigara molası vermek bahanem olurdu
Seni görmekti çalan zil sesinin namesi
İlk ben çıkardım sınıftan koşar adımlarla
Sen ilk mercan bakışında durduğun gölgelikte olurdun
Aynı serinlikteydik, avuçlarım titrerken yanardı sigaram
Mevsim bahardı, şehre güneş karanlık bulutlardan yeni sızıyordu

Veda vakti her gelişinde gün aksama kavuşurdu
Okul çıkışlarında ardıma bakmadan gidemezdin
El salalardın bana mercan gözlerinle, kıskandıran gülüşünle
Geceleri aklımda kalan güzel hayallerimdin sen
Portakal çiçeğimdin dallarında mis kokan
Geceler sabaha kavuşmazdı, heyecanım dinmezdi sana

Hatırlarımsın ilk maaşımı yemiştik bir gecede
Hani Rüstem'in yerindeydik, en sevdiğin balıktı istavrit
Ben içemezdin mercan gözlerine bakmaktan
Sen her kadehte seni çok seviyorum derdin
Gece bitmeden sarhoş olmuştun da sızmıştın kollarımda
Ertesi sabah uyanamamıştık da derse geç kalmıştık
Aslında umursamıyorduk hayat denen sahteliği
Hayat bizim için oyunbozan bir çocuktü belki

Sen hiç bilmiyordun hüznün neden vardı hep gözlerimde
Uykunda bile söyledin beni ne kadar çok sevdiğini
Ellerimi yanağına koymadan uyuyamazdın
Mercan gözlerin kapanırdı beni korkulara gark ederdin
Takvimlerden düşen günlere düşman olurduk
Zamana acımasızlık derdik,
Biz bir gün ayrılacak mıydık?

Nasıl da alışmışım sana, şimdi ayrılığın arta kalan vakitlerinde
İlk bakışındaki mercan gözlerin hayalimde kaldı
O gölgelikte serinlikte yoktu, şehre güneş bile giremiyordu
Çocukluğum hiç gitmiyordu sanki
Oyunbozan olan hayattı, sende ona kanmıştın
Zaman gelmişti acımasızdı, acımadı
Biz bir gün ayrıldık...

Ceketimi alıp çıkmıştım evden
Virane kaybolmuşum arka mahallelerde
Hırcın dalgalar gibi vuruyordum kendimi sokaklara
Neden dönmemi istemiyeordun

Gurur mu yaptım sanmıştın sen
Oysa ben dudağımı bükmüş
Sadece pelikan hüznündeydim
Portakal çiçeğindin mevsime uymuştun
Mercan gözlerinde sonum olmuşsun
Acımasızdı zaman, acımadı
Biz bir gün ayrıldık

Şimdi mektuplar yazıyorum sana
Adresini unutmuş gibi yapıyor
Yırtıp atıyorum her seferinde
Satırlarda yakıyorum seni
Ama nafile bu gece girdin rüyalarım bir kere
En kötü hallerinle, o mercan gözlerinle...
Aynı gölgelikte acımasız zamanı yaşamıştık
Ve biz bir kere ayrılmıştık...

(17/09/2006)

Fatih Porsuk

Mutluluk

Aksamın alaca karanlığında
Gelinir hani eve
Sen bir köseye çekilirsin
Kendi halinde oturursun o köşede
Ben gecer karsına
Bakar kalırım gözlerine
Hani uçurum uçurum olurum bakışlarına
Düşerim derinlerine gönlünün
İçin titremeden gelemem kendime
Perdeyi aralar, ışıkları kapatır
Arkandan sarılırım dolarım kolalarımı
Pencere önünde
Seninle şarkılar, şiirler söyleriz
Yıldızlar alkışlar
Işıklar yanıp söner şehrinde.

Aynasıdır sevgimizin
Camekândaki resim
Kapar gözlerini sadece saçlarını okşarım
Ve gözlerimi kapar koklarım tenini
Belki titremem geçmeden bir öpücük konar incecik boynuna
Sen ellerinle saçlarımı tararken
Ben bir an olsun ayırmam gözlerimi senden
Bir an olsun düşürmem uzağıma seni

Korkarım hep gidenler kervanına girmenden
Belki ıslak bir seda ile
Fısıldarsın kulağıma sevgini
Ben bir kes ölürüm belki
Uzanırım boylu boyunca
Sen kollarımda dolanırsın
Saçlarını savurursun belki
Ama yeni doğan günde
Ben sen uyumadan uyumam
Sadece izlerim senin masumiyetini
Gecenin korkusunda gün ışığında
Gözlerini ilk açışında
Görmek olur belki en büyük duam
Deniz feneri gibi ışıldayan gözlerini....

01/09/2006

Fatih Porsuk

Ne Farkederki?

Gecenin karanlığın da
İsız bir sokaktayım
Geceyi aydınlatan ay ışıkları peşimde
Gölgeinden korkar olmuşum
Kediler çöp tenekelerinde yalanmakta

Ağır ağır yürümeye devam ediyorum karanlığın ortasına doğru
Yürüdükçe buyuyor gözlerim
Ellerim soğuktan donmuş bir halde
Kırpiklerim de, kalbimde kaskatı
Yürüyorum yavaş ve ağır adımlarla gecenin en karanlığına doğru
Havamı soğudu iyice ne
Parkanın sıcaklığını bu, hasretin soğukluğunu

Birden önüme düşen kar tanelerini fark ediyorum
Hayalinin gözlerine öyle bir dalmışım ki
Yağan karlar bile çıkaramamış
Demek ki ışıldayan gözlerinin hayali değil
berfin imiş
Geriye donup baktığımda
Ayak izlerimi bile karların kaplamış olduğunu fark ettim
Geride bıraktığım tüm izleri kapatmış kar taneleri

Ben bir yol ayrımında
Aklımda sen
Kalbimde sen
Ruhumda sen
Kalan ömrümün son çıkmazına girmişim

Ya köseyi dönüp yürüyeceğim hızlı ve kaypak adımlarla
Kaçarcasına nereye gittiğimi bilmeden
Ya da geri Kapına dönücüm

Ne fark eder ki
Köseyi dönsem çıkmaz sokak
Tastan duvar asılmaz,

Geri dönsem kardan soğuk buz tutmuş kalbin
Kırılmaz...
NE FARK EDERKİ

Fatih Porsuk

Neden Seni Özlüyorum Hala

Bugünlerde neden hala seni özlüyorum
Neden hayalini görüyorum her duvarda
Her boş durakta, her güneşli sabahta
Her yeni şarkıda neden öfkem artırıyor sana

Sen neden kalbimin derinliklerinden
Seslendikçe sesin daha bir büyüyor içimde
Sen daha bir büyüyorsun
Ben neden hala seni özlüyorum

Senden sonra her kadında
Seni aramanın hatasını yaşıyorum
Olmayacağını bilsem de, sen bana dönsen ne dönmesen ne
Paylaşılmaz kalsın hallerim hiç değilse

Şimdi sen gibi sevmesem de senden çok sevenleri arar oldum
Yalansız ama inanması zor oldum
Ben sen gibi burnunun ucunu göremez oldum
Sen gidince ben kör oldum, sus oldum

Bekliden ilk defa baharı böyle boş ve amaçsız geçiyorum
Yazdan beklentisiz,
Bugünlerde seni neden özlüyorum hala
Hayalimdeki bu gözler senin değil sanki

Tamam, artık hadi çekil gözüm görmesin seni
Sesin gelmesin yanaşan gemiden
Ben gidiyorum hayallerimde senden
Ben gidiyorum gelme sen peşimden

Fatih Porsuk

Nisanın Hüzün Gözleri

Nisanın hüzün gözleri
Anlamını kaybetmeye yüz tutmuş
Pervasız pervane çiçeğim
Başına buyruk

Nisanın hüzün gözlerinde buldum seni
Bir gece ateş böceği oldun
Gözlerim kapandı, ruhum karardı
İçimden giden bir sevda oldun...

Nisanın hüzün gözlerinde kaybettim seni
Güneş gelmedi bu sabah pencereme
Ay geceden kalma gösterdi yüzünü
Beni bırakma diyen gidişin hazırlıklarında...

07.04.2006

Fatih Porsuk

Nöbetteyim

Kim anlar şimdi hali mi?
Yalnız kalmışım.
Dostlarım kim bilir kaçınıcı rüyalarında,
Ayrı şehirlerin de ülkemin

Siz uyuyun dostlarım,
Ben tutarım bu gecenin nöbetini.
Yokluğa esir olmuşum
Ben tutarım bu gecenin nöbetini de

Tok açın halinden ne anlar?
Bu gece düşmüşüm
Hiç tanımadığım bir dünyaya
Bir görmedik bu kalmıştı

Rakı masasına meze olmuş
Kızlar gördüm bu gece
Şimdi sabah ezanında ben
Meze olmuşum bu masalarda

Siz uyuyun dostlarım
Ayrı şehirlerde ben,
Ben tutarım bu gecenin nöbetini de
Soğuk, ayaza kesmiş
Bir başkent sabahında

Nöbetteyim...

22/12/2005

Fatih Porsuk

Oy ben sana ölürüm oy

Gönülde bunca dert varken
Ay ışığı bulutlardan süzülürken
Çatlamaya dönmüş tenimin yalnızlığında
Gönülde sen varsan

Ah ben seni nasıl sevdim
Sesin gelir uzaklardan
Ben yok olayım kollarında
Ben sende kalayım oy

Sen git derken aslında geldi birlim
Sen anlarken benim çocukluğumu
Gamzelerinde bir ölüm olsa bana
Sus be kötüyü hatırlatma dersin

Geceler boyu aynı türkü
Sabahlar ayna önünde
Hayalimde suskun bir çift göz
Oy ben sana ölürüm oy
Derde derman,derdime ferman
Can alan, candan alan,canda kalan canan

02/04/2006

Fatih Porsuk

Özledim

seni özledim
seni özlüyorum
Nereye kadar gider,
Nereye kadar gidecek...
Bilmiyorum.

İçimden sessiz sesim ile
İyi geceler diyorum
İyi geceler son yağmur damlası.
İyi geceler...

Meleklerimden gönderdim sana
Bu gece bir zambak bırakacaklar
Uyurken bir yana açtığın
Pamuk ellerine...

Fatih Porsuk

Özlüyor İnsan

Yanmış bir simit tadı kalan damakta
Acı bir çay,efileden bir rüzgar
Yosun kokusu,denizin tuzu
Özlüyor insan

Sabah ezanı korku salan
Akşam güneşi bulutları yaran
İnce bir sızı mazide kalan
Özlüyor insan

Fasılsal bir keman sesi
Bir şarkı da bulmak ruhu
Bir şiirde,yada yeni bir salon sinema filminde
Özlüyor insan

Bağıra bağıra ağlamak
Yağmur kokusunu duymak
Ve ıslanmak sıırıslıklam
Özlüyor insan

İnsan OLAN özlüyor

15/02/2006

Fatih Porsuk

Sen Ben ve Engin Dingin Bir Deniz

Denize kıyısı olan bir sehrin
Yaz sıcaklığında,
Kurumsu tenimin esintisi gibiİ,
Kollarımda dalgalara baksın.

Oturmusuz seninle,
Limandaki iskelede,
Rüzgâr saçlarını oksarken,
Ben dokunmaktan çekinir,
Utangaç hallerde.
Acemi çocuksu gülünc belki...

Gözlerimin kaybolan hüznü,
Sen o güzel gülüsünle,
Kuşlara, havalanan kuşlara inat.
İskeleden her ayak vurusumda
Yanımd akalıyorsun...

Zamana aldırmadan,
Bir sen bri ben
Ve engin dingin bri deniz.
Çok uzakalrdan geçen,
Balıkçı kayığından,
Bir iki el sallama...

Neşeleniyrouz her an,
Senle ben sadece...
Birde engin dingin bri deniz işte,
Aksam kızılığı cökerken,
Eve dönüş telasımız olmaksızın kalıyoruz.

Bri serin ruzgarla
Sahilin kuytularında
Yıldızlar belirirken
Parlement mavi gök kubbede
Alaca karanlık yerini bırakırken
Aynı mehtaplı yakamoz cıvıltılarına
Sana bir şiir okuyorum

Bu acizhane mechulsair
Elleri titremede
Gözünü almaz halde senden
Ve iç çekişinden

Sen ise öyle deli ve hırçın
Gönlünün bütün ateşlerini söndürükten
Gülen bir çift göz oluyoruz
Sen ben ve engin dingin bir deniz...

8/06/206

Fatih Porsuk

Sen Çoktan Gitmiştin Bu Limandan

Ben sevda yolunda
Bin kere kursun yedim
Ama yine dimdik durdum yıkılmadım
Çünkü her sevdanın kurşununu
Çıkaran bir sevdam oldu

Günü kalabalık bir yalnızlıkla uğurlamaya hazırlanırdım
Her gün batımında yorgun ve mutsuzdum
Gözlerim kararmış olurdu yorgunluktan
Bedenim yorgun olurdu yokluğundan
Ben günü yollardım kalabalık yalnızlığında
Sen olmazdın yanımdı
Çoktan gitmiştin bu limandan
Çoktan terki diyar eylemiştin bu şehri

Başka kollarda başka yollardaydın
Bu son baharda hazandı adın
Sarı yapraklarında şehrin
Şahilin dalgalarında ve sogunda beni benle bırakmıştın
Üşürdüm ben sen yokken
Deniz arkamdan ağıldı Rüzgâr önümden
Üstümden gecen martılar güneşe uçardı
Sen çoktan gitmiştin bu limandan
Çoktan terki diyar eylemiştin bu şehri

Ben bir basıma bu Arnavut kaldırımları yasadım
Ben kalabalıklarına karışırken günü yolculardım
Ben sensiz her geceye varışımda
Karanlıktan korkardın perdeleri araladım
Ay ışık oldu odama Sen yoktun
Çoktan başka kollarda
Çoktan terki diyar eylemiştin bu şehri
Sabah olurdu gözlerim dolu dolu

Güneş doğardı, çocuklar okula giderdi, servislere binerdi,
Simitçiler seslenirdi kapının önünde
Bir kız geçerdi bu şehirden
Ben sen diye bakardım ardından
Sen çoktan başka kollarda
Çoktan terki diyarda bu şehri

Ben sen yokken yine kalabalık yasardım yalnızlığımı
Sokaklarda yalnız yürüdüm yine sahile inerdim
Gemileri izlerdim martılar uçardı
Tas basında oturur cay içerdim
Sen çoktan gitmiştin bu limandan
Çoktan başka kollarda
Çoktan terki diyar etmiştin bu şehri

Beni kalabalık yalnızlımda bırakıp sen çoktan gitmiştin

06/08/2006

Fatih Porsuk

Sen Seni Bana Bırak

Sen seni bana bırak
Bırak da dokunayım tel tel saçlarına
Bırak sarayım belinden, çekeyim kendime
Pamuk teninde yokluğum gitsin
Elini tutayım
Nazik ve şehvet dolu parmakların hissetsin
Kalp atışlarımın hızla boğaza dönüşünü
Bakışlarını kaçırmadan
Göz bebeklerinden akan bir duygu seli olsun
Kalbinde nokta bulsun.

Bırak hadi kendini bana
Dudaklarımdan ıslanan nefesim ol
Bırak da sesimde tensel bir titremenin
Tiz sesi ol

Bırak sen seni bana
Bırak güzel yüzlü senle
Papatya baharının en sıcak güneşlerini
Bir sahil kıyısında
Kol kola girerek yasayalım

Dudaklarımın buluştuğu o
Islak gözlerim ışıldasın
Dokunuşunun en hassas kırılganlığında
Bırak da ellerim dolanırken boynunda
Ben benden giden bir sen olayım

Sen seni bana bırak...

(01.04.2006)

Fatih Porsuk

Sesiz Gidişin

Bu sessizce gidişini kabul edemiyorum
Yalanmış her şeyin demek zor geliyor
Susman beni yoruyor
Bencilce tak taraflı bir gidiş bu
İsteseydin arardın, isteseydin severdin

Aklından neler geçiyor
En çok bunu merak ediyorum
Ne istiyorsun? Sevgiden beklentin ne?
Benim ne istediğimi ise çok iyi bilen sen
Şimdi zamana bırakıp
İlaç olsun yarama istiyorsun
Suskun sessiz gidişin

11.02.2006

Fatih Porsuk

Susmak

Bir malubiyet öyküsü
Yasamışım beş on yıldır
Bir elveda neden zor gelir bana ki
Nedendir ben vazgeçen değil vazgeçilen oluyorum
Bense sadece bir çocuk çığılığıyla
Şefkat bekliyorum

İnsanlar yorulmuş yaşamaktan
Kıymet bilen mi var
Kapımı çalan bu kader
Neden yüz çevirir bana
Yolları kar kaplamış gönlümde

Kelimeler anlamsız
Düşünceleri aktaran sözcükler
İfade edilenler anlaşılmayınca
İnsan daha bir gaybana oluyor

Simdi lal olsun dilim susun
Nasıl diyor sair
Her yeni başlangıç
Bir vedanın daha habercisidir diye
Acıyı gülmek mi şimdi
Yalnızlık bu çaresiz kaçılmaz

Şiiiiii sus artık duyanın yok
Anlayanın çoktan kayıp gölgelerde

8/02/2006 saat:00.37

Fatih Porsuk

Şarkılar

Çoktan masal olan ask
Lale devri yaşatan bir gün belki
Hüzünlendiren
Ve ansızın çalan bir melodik korku
Belki acıtan
Bir günün daha bitişi gidişinden sonra
Takvimlerden haberin yok mu?
Dönülmez bu aksamın ufkundayım
Gidiyorum gün be gün gündüz gece
Yolcu mu? O yolunda gerek
Hancı ise hala sarhoş,
Elveda meyhaneci artık kalamıyorum

Yıldızların altında ah nede hoştu
Sevişmenim hayali seninle
Şimdi acırım heder olan o yıllara
O güzelim yıllara...
Kismet olamadı dizine yatıp
Yüzüne bakmak belki
Tanrıdan yine seni diledim
Bunca dilekle bana geri ver
Islanmamış gülen gözlerimi

Bu şarkılarda bulmak şimdi seni
Yaşamak şarkılarda seni
Ve sana şarkılar yazmak hala
Şimdi teselli ben söyle nerden bulayım
Söyle nerden bulayım,
Turnalara tutunup gelsen şimdi
Yağmurun elleri, gitarın telleri yok
Yağmur olup gelsen, rüzgâr olup gelsen şimdi
Gelsen şimdi...

20.02.2006

Fatih Porsuk

Yağmurun Sesi

Yağmurun sesini dinledim
Bir arabanın camlarına tından vuran sesi
Sessizliğine karışıp yokluğuna ağladım
Fırtına kopartan bir bulutla sevdim seni
Sen vahşi ve aykırı tatlarda seversin beni

Yağmurun sesini dinledim
Üşütürken beni yokluğunu belledim
Tutamadan ellerini ve öpemedi seni
Ağız tadıyla ne kavuştum ne vedalaştım
Yollarına küstüm bu diyarların

Yağmurun sesini dinledim
Çıplak kollarımda saçlarını istedim
Soğuk nefesimde sensizliğin kokusu
Çemali kaşlarında benliğimin dokusu
Özlemin en anlamlı hediyesi

Yağmurun sesi.....

29.04.2006

Fatih Porsuk

Yalan

Bilinmez insanın aklından gecen
Yüze vurmuyor artık
Gönülden gecen
Yalan söylemek bile sanat olmuş

Gözbebeklerinden insem kalbine
Atışlar yalan olmuş
Yangınlar yerinde amansız kasırgalar
Karanlık ve derinlik kasılmalar

Artçı bir iki şokla sallasam
Yalan olmuş vaatlerden
Dönülür mü gerçeğe?
Ya da bu kalp bölünür mü?
Bu yalnızlığı kabul eder mi gerçekle....

09/02/2006

Fatih Porsuk

Yalan ve Gercek

Bir yalanla doğar bebek
Büyürken yalan olur çocukluğu
Gençliği yalanla süregelir
Yaşlanır yalanlar içinde

Tek bir gerçek ölümdür oysa
Sıratın geçerken gerçek olur feryat
Sen yalan diyemesin istesen de
Kul sıkışmayınca da Hızır yetişmez demiş atalar

Ve aslan parçası son nefeste
Şehadet eden imiş...
Yalan değil gerçek
Dünya bir mola sancısı
Bir durak sadece belki

Azrail'den korkma
Oda bir melek nasıl olsa
Gülümse sadece
Ve kanıtla bir aslan parçası olduğunu

İşte size yalan ve gerçek...

20/12/2005

Fatih Porsuk

Yalancı

Aşklar arasında ki geçişte
Harcanmıştır insanlar unutmada safhasında kalbin
Terkedilmişlik geçmiş giderken
Unutulur kaç kalbin kırıldığı

Sebepsiz gidişin ardındaki suskunluğun altından çıkan
Kocaman bir yalan
Bunu nasıl taşırsın eli kolu bağlı
Bilirsin eni sonu unutulacağını

Kendilerine kurdukları bencil dünyada
Bir yer bulmak istemesin artık
Bir karede bana ayrılışın yaşamının
Çan evinde diyemesin,
İçinden gelmez istekle bakmak göz bebeklere

Oysa bir zamanlar göz bebeklerinde görürdün
Bilmeden yalancının gözlükleri arkasına saklandığını
Nasıl da taşırdın yılmadan ruhunda ruhu
Bir gülüşüne neler olurdu feda
Yalancının gözü de, ruhu da, sözü de
Doruya döner mahşer gününde

Şimdi sakın hesap sormasın
Sana hediye ettiğim şarkılar
Adına ruhuma yazdığım şiirler
Hak etmediniz ben gibi bilir
Sakın sormayın hesap...

Yalanın ihanetin sadakatsizliğin
İbret verici hikâyesi mahşerde
Hesaba tutulacak...

02.03.2006

Fatih Porsuk

Yaş Yirmidört

Kaç geceyi sigarımın külünde söndürdüm
Dumanına yanılışımı anlatmaya çalıştım
Işıklarımı kapatıp kızılığında büyüdüm
En güzel şiirlerime eşlik etti

Vazgeçemedim yıllardır ne senden ne ondan
Ben en güzel şiirlerimi sabah ezanında yazdım
Doğduğum günün ne anlamı vardır
Ağlamayı bile unutmuşum, sadece burulur olmuşum

Ben geceyi gündüz gündüzü gece yasayanların
Sessiz gölgelerin karanlığı
Gönüllerde dost olmuşum
Yeni dostluklarımı kucaklarken
Eskilerini özler olmuşum

Bugün doğum günüm,
Nisan yağmurlarının kokusunda
Bir damla göz yasım olmuş Gülüşlere karışan...
Ben yirmi dört yasımda çok yorulmuşum...

Çok yorulmuşum...

09.04.2005

Fatih Porsuk

Yeniden

Bir güneş doğdu gönlümde
Başka, başka bir şeydi bu
Anlatılmaz oldu, ifadeler yetmiyor
Gözlerimin önünde nurdan bir ışık

Çok zaman olmuş bu denli
Anlamsız karmaşalara düşmeyeli
Doru ve yanlışı sorgulamadan
Gülebilmek yeniden içten
Ve gülüşünü görmek

Şimdi gözlerimi saate diktim
Kulağım ise telefon sesinde
Beklemek heyecan veriyor seni
Ve düşünmek seni,
En olmaz hallerinle sabırsızlanmak
Camların ardındaki o gözler
Ah bir daha görsem, bir daha
Bir daha gülsen, ben bir daha görsem

Ve ben galiba bir daha oluyorum aşık...
Bahar geldi bahar
Kış ortasında, üşürken tir tir
Yanmak yanık olmak
Ah nede güzel nede güzel...

27/12/2005

Fatih Porsuk

Zaman

Zaman ne kadar acımasız
Ne kadar imkânsız
Uzaklıkta yıkıyor sevdayı
Yakınlıkta doyum olmuyor

Zaman ne kadar insafsızca geçiyor
Ve her yaraya merhem oluyor
Kabuk bağlıyor zaman gönülde
Zaman adamın elini kolunu bağlıyor

Şimdi kuvay-i milliye ruhuyla
Adalet mahkemesi kurulsun istiyorum
Hak edene verile hakkı,
Haksız olan diyeti kabullene bilecek mi?

Zaman her şeyi değiştiren bir döngü yaratırken
Beden sonsuz bir cenderede
Amansızca aşkın adaletsizliğine yakınsa ne
Yalan doruyu örter olmuş

Bu zaman

14/02/2006

Fatih Porsuk